

Sygn. akt XI Ka 480/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym

w składzie: Przewodniczący: SSO Elżbieta Daniluk /spr./

Sędziowie: SO Ewa Bogusz – Patyra

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant: apl. sędziowski Jakub Petkiewicz

przy udziale **Prokuratora Urszuli Komor**

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r.

sprawy M. R. i D. C.

oskarżonych z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. z 2009 r. nr 189, poz. 1471 ze zm.)

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 24 stycznia 2014 r. w sprawie VII K 203/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę M. R. i D. C. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania.

XI Ka 480/14

UZASADNIENIE

M. R. i D. C. zostali oskarżeni o to, że w dniu 17 sierpnia 2012 r. w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu poprzez wytworzenie w wodzie rzeki W. pola elektrycznego charakterystycznego dla prądu zmiennego dokonali połowu jednego szczupaka oraz dwóch ryb nieustalonego gatunku czym działali na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Polski Związek Wędkarski Okręg (...)

tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. nr 189, poz. 1471 z późn. zm.)

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Puławach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Rykach oskarżonych M. R. i D. C. uniewinnił od dokonania zarzucanego im czynu, na podstawie art. 632 pkt 2 kpk stwierdzając, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynikało, iż oskarżeni M. R. i

D. C. dopuścili się popełnienia zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów przeprowadzona przy uwzględnieniu prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, prowadziła do jednoznacznie odmiennego wniosku;

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4, 5 § 2, 7, 366 § 1, 410 kpk poprzez nie wyjaśnienie wątpliwości powstałych w toku rozprawy, oparcie ustaleń jedynie na części zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie przeprowadzenie innych koniecznych dowodów, jednostronną ocenę dokonaną z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostateczne uwzględnienie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonych, co spowodowało niesłuszne uniewinnienie ich od dokonania zarzucanego czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, jakkolwiek nie ze wszystkimi zarzutami należy się zgodzić, w zakresie sformułowanego w niej wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Instancyjna kontrola zaskarżonego wyroku wykazała bowiem, iż Sąd Rejonowy procedując w niniejszej sprawie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, zwłaszcza zaś art. 4, 7 i 410 kpk. Dokonał bowiem ustaleń faktycznych z pominięciem okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonych oraz dowolnej, wybiórczej oceny dowodów nie zgodnej z dyrektywami zawartymi w art. 7 kpk.

Stosownie do uregulowania art. 4 kpk, ocena prawidłowości ustaleń faktycznych jest uzależniona od rozważenia przez Sąd orzekający całokształtu okoliczności mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia o winie oskarżonego, w sposób kompleksowy, bez pomijania jego istotnych części, poddania pod analizę i ocenę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Tym wymaganiom Sąd Rejonowy nie sprostął. Zasadnie więc akcentuje skarżący, iż Sąd Rejonowy oparł się jedynie na części zgromadzonego materiału dowodowego, a mianowicie tej, która przemawiała na korzyść oskarżonych, naruszając tym samym dyspozycję w/w przepisu.

Lektura pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia wskazuje, iż Sąd Rejonowy obdarzając wiarą zeznania świadka K. M., K. P. oraz funkcjonariuszy Policji K. L., G. K., M. W., P. B. i R. G. całkowicie zbagatelizował te relacjonowane przez nich fakty i okoliczności, które świadczyły o zachowaniu oskarżonych i uchylił się od jakichkolwiek ich oceny w kontekście pozostałego, zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego Z. G..

Sąd odwoławczy nie kwestionuje, iż w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można stwierdzić w sposób stanowczy, iż silnik zamocowany na łodzi był uruchamiany. Przekonują o tym jednoznacznie w swojej wymowie dowody, w tym treść zeznań świadka K. M. obdarzonych wiarą w całości, który obserwował oskarżonych przez dłuższy okres czasu jak płynęli łodzią przy pomocy wiosel, nie słyszał odgłosu pracy silnika, który był podniesiony (k. 108v-109).

Rzecz tylko w tym, iż poza zakresem uwagi Sądu Rejonowego pozostała ta część zeznań ww świadka, z której opisał specyficzne zachowanie oskarżonych: wielokrotne zanurzanie w wodzie podbieraka owiniętego przewodem elektrycznym prowadzącym do łodzi, wyłowienie w ten sposób trzech ryb i umieszczenie ich w łodzi, charakterystyczne /k.128-129/ zachowanie ryby, która nie została przez oskarżonych dostrzeżona.

Ww okoliczności odnoszące się do zachowania oskarżonych, analizowane łącznie z pominiętym przez Sąd I instancji fragmentem opinii biegłego odnoszącym się do możliwości uzyskania prądu z innego źródła niż zamontowany na łodzi silnik w powiązaniu z następczym - po podjęciu interwencji - zachowaniem oskarżonych oraz wynikami czynności

przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji i członków Straży Rybackiej, uwzględnione i poddane wnikliwej analizie, mogły doprowadzić Sąd meriti do odmiennych wniosków, niż skonkretyzowane w wyroku.

Z tych przyczyn zaistniała konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy powtórzy postępowanie dowodowe w całości. Uwzględni wszystko to, co zostało wskazane w niniejszym uzasadnieniu.

Nie przesądzając treści wyroku, jaki zostanie wydany w sprawie, ani też nie wskazując sposobu oceny poszczególnych dowodów, Sąd Okręgowy zaznacza, że warunkiem trafności przyszłego rozstrzygnięcia jest kompleksowa ocena dowodów. Nie może ona pomijać żadnych fragmentów materiału dowodowego i musi uwzględniać wszystkie dyrektywy art. 7 kpk – tak w odniesieniu do każdego z dowodów, jak i globalnej ich oceny.

Z tych powodów Sąd Okręgowy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku